

Досконала простота Блемарена

Серед урологічних захворювань найбільше поширені сечокам'яна хвороба: на неї страждає до 5% населення віком 30–50 років, причому жінки – частіше за чоловіків. Щоб зменшити загрози, які вона створює, треба виявляти її на початковій стадії та адекватно лікувати. А ще краще – проводити профілактику. До стандартів як комплексної терапії, так і профілактики цієї недуги включені цитратні суміші.

Хвороба, небезпечна ускладненнями

Сечокам'яна хвороба (уролітіаз) належить до підступних недуг. Розвивається вона десятиліттями, – спочатку в нирках або сечовому міхурі утворюється пісок, потім – камені. А людина про це і не здогадується, вважаючи, що нинічий біль у попереку (звичайно з одного боку) зумовлений радикулом, і не звертається по медичну допомогу. Невтішний діагноз ставлять, як правило, тільки якщо біль стає нестерпним чи в сечі з'являється кров. Ці симптоми супроводжують зрушення або просування конкременту в сечових шляхах (ниркова колька).

Інколи камені виходять назовні, скажімо, завдяки вживанню великої кількості сечогінних напоїв чи після подорожі по нерівній дорозі. Відтак людина вважає себе здорововою, однак процес формування нових конкрементів у її організмі триває. Навіть після ефективного лікування, зокрема хірургічного, частота рецидивів з повторенням тих самих симптомів лишається дуже високою – до 60%.

У запущеній формі сечокам'яна хвороба може привести до розвитку циститу, піелонефриту та інших ускладнень, що суттєво знижують якість життя. Найбільш небезпечна гостра затримка сечі, коли конкремент перешоджає її виведенню, – це становить загрозу життю хворого.

Чому утворюються камені?

Головна причина сечокам'яної хвороби – тривале порушення обміну речовин. У свою чергу, його можуть зумовлювати багато чинників, на-самперед, несприятливі зовнішні обставини та нездоровий спосіб життя

людини. Передумовою розвитку захворювання може стати перенасичення питної води хлоридами, пестицидами тощо. Однак часто ми самі винні у своїх проблемах. Наприклад, якщо у раціоні людини роками переважає м'ясна їжа, а води вона вживає мало, це може стати причиною порушення пуринового обміну і збільшення в організмі концентрації сечової кислоти. З часом на тлі патологічного зниження лужності сечі з цієї кислоти утворюються камені. Пусковим механізмом сечокам'яної хвороби може бути інфекція сечових шляхів (частіше у жінок), а також хронічний простатит чи аденома (у чоловіків). Навіть наша схильність до гіподинамії дасьється взнаки: кальцій виводиться з кісткової тканини із сечею, де за певних умов спричиняє перехід солей з розчиненого стану в кристалічний.

За складом камені бувають різними. Найчастіше, приблизно у 70% випадків,

це сполуки кальцію – кальцій-оксалатні, кальцій-фосфатні конкременти. Кристалізовані уратні утворення (солі сечової кислоти) у 15–20% випадків призводять до захворювання. Камені іншого складу, що містять магній або білок, формуються відносно рідко.

Основа профілактики й лікування

У багатьох випадках загальмувати розвиток сечокам'яної хвороби допомагають прості заходи, передусім, дієта та вживання до двох літрів чистої води на день. Дуже важливе профілактичне значення має також застосування цитратних сумішей. Саме до них належить препарат Блемарен німецької фармацевтичної компанії «Еспарма».

Як активну речовину Блемарен містить лимонну кислоту та її солі – цитрат натрію і цитрат калію. Механізм його дії спрямований на послідовне підвищення лужності сечі та вмісту цитрату, а також на зниження кількості активного кальцію в сечі. У такий спосіб Блемарен зменшує у розмірах зміщені камені з кальцієм, а уратні будь-якого розміру повністю розчиняє – це підтверджується при рентгенологічному обстеженні. Доведено, що Блемарен впливає на 89% усіх каменів!

Важливо, що препарат усуває умови для формування нових конкрементів. Таким чином, Блемарен є ефективним засобом профілактики сечокам'яної хвороби, а також допомагає уникнути її рецидивів. Прийом препарату має бути тривалим, проте це необтяжливо, оскільки Блемарен має зручну сучасну лікарську форму – розчинні шипучі таблетки з лимонним смаком.

Ганна ПЕТРЕНКО

